

SFINȚII ÎMPĂ

SF. CUV.

PARASCHE-
VA

„Mergând, învățați toate neamurile...” (Matei 28, 19)

Viața școlii tale

Nr. 9 (octombrie—decembrie) 2021

REVISTĂ ȘCOLARĂ DE CULTURĂ, SPIRITUALITATE ȘI CREAȚIE,
CU APARIȚIE TRIMESTRIALĂ

Colegiul de redacție

Președinte,

Înaltpreasfințitul Părinte Teofan,
Arhiepiscopul Iașilor și
Mitropolitul Moldovei și Bucovinei

Vicepreședinte,

Director,
Pr. prof. Petru-Georgel Chichioacă

Coordonatori,

Prof. Cristina-Ionela Ignat
Prof. Corina-Geta Balan
Pr. Vasile-Ionuț Crețu
Pr. prof. Cosmin-Constantin Pristavu

Redactori,

Cadre didactice
Elevi și absolvenți
Colaboratori

Tehnoredactare și design,

Pr. prof. Cosmin-Constantin Pristavu

Corector,

Prof. Corina-Geta Balan

Adresa redacției:

Str. Poștei, nr. 14, mun. Dorohoi, jud. Botoșani
Email: semdorohoi@yahoo.com
www.facebook.com/seminaruldorohoi
Cod postal 715200
Tel. / fax. 0231611961

„Viața școlii tale” este o revistă școlară de cultură, spiritualitate și creație, cu apariție trimestrială, realizată de elevii și profesorii Seminarului Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” din Dorohoi.

Revista apare cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte Teofan, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei.

Responsabilitatea pentru articolele publicate în revista „Viața școlii tale” revine în exclusivitate autorilor. Lucrările, ilustrațiile și fotografiile cuprinse în această revistă pot fi reproduse, preluate sau utilizate numai cu menționarea sursei.

Editura Prosexi
Tiparul executat la Tipografia Cprint
Dorohoi, 2021

Cuprins

<i>Cuvânt înainte</i>	<i>p. 2</i>
<i>Pomenirea la un an de zile pentru Părintele Director</i>	
<i>Constantin Muha.....</i>	<i>p. 3</i>
<i>Omul, profesorul și preotul Constantin Muha.....</i>	<i>p. 4</i>
<i>Misiunea propovăduirii Evangheliei în Scythia Minor de</i>	
<i>către Sfântul Apostol Filip.....</i>	<i>p. 7</i>
<i>Dor nemărginit.....</i>	<i>p. 10</i>
<i>Predică la Soborul Maicii Domnului.....</i>	<i>p. 11</i>
<i>Viața Sfântului Paisie de la Neamț.....</i>	<i>p. 12</i>
<i>Cateheză despre cea de a doua venire a Domnului</i>	<i>p. 13</i>
<i>Timpul meu cel schimbător.....</i>	<i>p. 14</i>
<i>Grădina virtuților mele.....</i>	<i>p. 15</i>
<i>Mi-am uitat azi promisiunea.....</i>	<i>p. 15</i>
<i>#WESTAYERASMUS, #STLDTEAM.....</i>	<i>p. 16</i>
<i>Ziua internațională a drepturilor copiilor - 20 noiembrie</i>	
<i>2021.....</i>	<i>p. 17</i>
<i>Ia sculați, voi, gazde mari!</i>	<i>p. 17</i>
<i>Someone Cares – „Viitorul aparține celor care se pregătesc</i>	
<i>azi”.....</i>	<i>p. 18</i>
<i>Concursul Național de Poezie „Iulia Hașdeu”,</i>	
<i>ediția a XIX-a.....</i>	<i>p. 19</i>
<i>Nu pentru școală, ci pentru viață învățăm.....</i>	<i>p. 21</i>
<i>Rugămintele</i>	<i>p. 21</i>
<i>Someday among the stars (part 2).....</i>	<i>p. 22</i>
<i>Amintiri</i>	<i>p. 23</i>
<i>Is it really raining cats and dogs?.....</i>	<i>p. 24</i>
<i>Șoapte.....</i>	<i>p. 25</i>
<i>Recenzie de carte HEX de Kiera Aslog.....</i>	<i>p. 26</i>
<i>Recenzie film Demon Slayer: Kimetsu no Yaiba.....</i>	<i>p. 27</i>
<i>Știați că?.....</i>	<i>p. 27</i>
<i>Lucrări de pictură în Paraclisul Seminarului.....</i>	<i>p. 28</i>

ISSN 2783 - 9931 ISSN - L 2783 - 9559 (on-line)

ISSN 2783 - 9559 ISSN - L 2783 - 9559

Coperta 1: Icoana Sfintei Parascheva, pictată în Paraclisul Seminarului.

Coperta 4: Corpul nou al Seminarului.

Cuvânt înainte

Dragi cititori,

Încheiem, o dată cu acest număr al revistei „Viața școlii tale”, un an de apariție cu codul ISSN (un cod internațional de identificare a publicațiilor seriale), care îi conferă acestui periodic al Seminarului „Sfântului Ioan Iacob” o anumită „autoritate” între celelalte publicații școlare similare și, în același timp, constituie o confirmare a faptului că revista noastră, prin strădania unui grup inimos de elevi și cadre didactice, este o publicație cu durată de apariție nedeterminată.

Seminarul dorohoian a editat, încă din aprilie 1999, cu binecuvântarea Preafericitului Părinte Patriarh Daniel (pe atunci Mitropolitul Moldovei și Bucovinei), o revistă intitulată „Haris”, care a apărut până în 2002. După o întrerupere de 11 ani, editarea s-a reluat în perioada 2013-2016.

Din 2016, la inițiativa elevilor Seminarului, revista și-a schimbat formatul și titlul, devenind „Viața școlii tale”, așa cum se numește și astăzi. După aproape cinci ani de apariție neîntreruptă, în ianuarie 2021, prin strădania Părintelui profesor Cosmin Pristavu (coordonator și responsabil cu tehnoredactarea), cu binecuvântarea Părintelui Mitropolit Teofan, revista a primit, așa cum spuneam, codul ISSN atât pentru formatul tipărit, cât și pentru cel online.

Acest fapt permite cadrelor didactice și bibliografilor citarea titlurilor din revistă cu mai multă precizie, precum și recunoaștere oficială pentru articolele publicate. De asemenea, publicarea în revistă poate oferi un avantaj cadrelor didactice în punctajele de evaluare a dosarelor pentru gradația de merit sau pentru transfer, detașare și restrângere de activitate, iar clericilor pentru pregătirea dosarelor de susținere a gradelor în preoție.

Facem aceste precizări pentru a încuraja pe cât mai mulți dintre colegii noștri profesori și/ sau preoți (în special absolvenți ai Seminarului), care colaborează cu noi la diferite proiecte, să publice în revistă, încât să aducem un plus de valoare și diversitate acestei lăudabile inițiative - revista de cultură, spiritualitate și creație a unei școli vocaționale.

DIRECTOR,
Pr. Prof. Petru-Georgel CHICHIOACĂ

Pomenirea la un an de zile pentru Părintele Director Constantin Muha

Pe data de 15 octombrie 2021 s-a împlinit un an de la plecarea la Domnul a părintelui director Constantin Muha.

În această zi de mijlocire în rugăciune pentru sufletul său, în paraclisul Seminarului Teologic Liceal „Sfântul Ioan Iacob” din Dorohoi s-a săvârșit slujba parastasului de către preoții profesori, profesorii și elevii școlii.

Cu câteva zile înainte, în zilele de 13 și 14 octombrie, la Biserica Sfânta Vineri din Dorohoi s-au făcut rugăciuni de pomenire, atât în sfântul locaș cât și la mormânt, unde familia, preoții slujitori, dar și mulți enoriași au ridicat un paos în amintirea celui care, cu timp și fără timp, a slujit această parohie 25 de ani.

Și pentru că, așa cum spunea Sfântul Nicolae Velimirovici că „Cel viu pregătește zestrea și slava celui adormit”, în ziua de 16 octombrie, orele 13, la mormântul părintelui s-a săvârșit din nou slujba parastasului într-un sobor impresionant de preoți și diaconi, sub protia Preasfințitului Părinte Nichifor Botoșăneanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Iașilor, alături de familie, apropiați, absolvenți ai Seminarului și mulțime multă de oameni care au cunoscut și au apreciat dăruirea sfinției sale pentru parohie, Seminar și comunitatea orașului.

I-am cinstit memoria rugându-ne pentru iertarea păcatelor lui, încercând să nu uităm cele pe care el ni le-a lăsat.

Veșnică să îi fie pomenirea!

Pr. Prof. Teodor-Cătălin BUDACĂ

Om, profesorul și preotul Constantin Muha

In urmă cu un an de zile a trecut pe neașteptate din această viață părintele profesor Constantin Muha, director vreme de 25 ani (1995-2020) al Seminarului Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” Dorohoi.

Slujitor devotat al Bisericii și al învățământului teologic botoșănean, părintele Constantin Muha a fost un model, un reper pentru colegii săi de slujire, dar și pentru noi, elevii Seminarului dorohoian, foarte mulți din cei care l-au cunoscut comparându-l cu părintele Dumitru Furtună, cel care a înființat și condus Seminarul din Dorohoi vreme de un deceniu, în secolul trecut (1923-1933). Cu toții am apreciat calitățile sale de om, de profesor și de preot, despre care aş vrea să subliniez câteva lucruri.

În primul rând ca Om, părintele Constantin Muha a manifestat o permanentă disponibilitate sau dăruire pentru alții, pentru ceilalți. Era apropiat sufletește de fiecare dintre noi în parte și îl percepeam nu doar ca director, ci ca prieten, părinte sau frate mai mare, după cum aveam nevoie fiecare. Era un om binevoitor, tolerant, dar și exigent când era nevoie. De la el am învățat să fim uniți, să apreciem o prietenie adevărată și sinceră, dar și să fim pregătiți pentru încercările și luptele acestei vieți.

Ca Profesor (și director), părintele Constantin Muha s-a ocupat de dezvoltarea ca instituție a Seminarului Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” din Dorohoi și de creșterea lui ca valoare în spectrul educațional local și regional. A fost preocupat de modalitățile de atragere a elevilor către această școală teologică, de a oferi condiții bune și foarte bune pentru noi, elevii, dar și pentru personalul didactic și nedidactic al Seminarului. A încurajat participarea noastră la proiecte, la activități de voluntariat, la activități culturale și la colaborarea cu alte instituții de învățământ.

Dintre proiectele educaționale susținute și sprijinite de părintele pot fi amintite: „Să învățăm de la cei mici”, „Educăm așa”, „Zestrea din lada Bunicii”, „Minunea Învierii”, ultimul fiind un proiect național cu peste 1300 de participanți din toată țara, inițiat de Grădinița nr. 6 Dorohoi – structură a Seminarului. Merită menționate și:

-participarea trupei de teatru HARIS a Seminarului la Proiectul Național „Creangă... la el acasă” organizat de Colegiul Tehnic „Ion Creangă” din Tg. Neamț, la toate edițiile

elevii Seminarului obținând premii la toate secțiunile, precum și trofeul proiectului la secțiunea teatru; -participarea trupei de teatru „Les bijoux” la Festivalul de teatru bilingv-francofon „Eugen Ionescu” de la Buzău, cu rezultate remarcabile.

Părintele director Constantin Muha a susținut în permanență paginile media ale Seminarului (facebook, youtube, instagram), pentru promovarea activităților și standardului cât mai ridicat.

A implicat Seminarul în proiectul „ROSE” care urmărește creșterea calitativă a rezultatelor elevilor din anii terminali și creșterea ratei de promovabilitate la Bacalaureat.

Între proiectele culturale merită amintit proiectul „Un zâmbet și un gând frumos pentru mama”, din luna martie a fiecărui an.

A susținut activitățile de voluntariat desfășurate de către elevii Seminarului împreună cu biroul „Pro Vita” Dorohoi, cu Liceul Special „Ion Pillat” din Dorohoi, cu fundația „Star of Hope”- copii cu sindrom Down și alte dizabilități, cu grădinițele și școlile cu clase primare din municipiul Dorohoi, precum și cele din cadrul programului național SNAC și Săptămâna Fructelor și a Legumelor.

A susținut organizarea de seri de lectură, șezători, seri de tradiții românești – în colaborare cu parohii și cu ATOR Dorohoi și Bucecea, la care au fost invitați oameni cu o vastă pregătire profesională care au împărtășit impresii elevilor sau copiilor de la ATOR.

A implicat elevii Seminarului în proiectul național „Let's do it, România”- voluntariat pentru ecologizare, ca și în cadrul Programului național de împădurire.

A fost colaborator al Festivalului internațional de folclor „Mugurelul”, Seminarul fiind în comitetul de organizare, organizator principal fiind Clubul Copiilor. Pe lângă

cazare și masă pentru circa 120 de persoane, Seminarul a contribuit și financiar la susținerea festivalului.

A încurajat participarea la proiectele Erasmus+, care aduc un beneficiu major Seminarului și municipiului Dorohoi prin schimburile de elevi și profesori, prin experiențele și excursiile tematice care se fac în cadrul proiectelor. De asemenea a reușit colaborarea cu Centrul Regional de Migranți de la Rădăuți (jud. Suceava) - ca subiect a două dintre proiectele Erasmus, precum și cu Asociația „Sf. Agatha” din București.

A organizat Simpozionul dedicat Anului centenar al Marii Uniri: „Biserica și Armata în realizarea Marii Uniri – personalități moldave și din zona Dorohoiului”, în colaborare cu Primăria Dorohoi, Centrul Național de Informare și Promovarea Turismului - filiala Dorohoi, Casa de Cultură a

municipiului Dorohoi, Cercul Militar Forțe Terestre Botoșani.

A ajutat și încurajat lansări de cărți scrise de către preoții profesori ai Seminarului sau de alți scriitori cu care a avut legături de suflet.

A susținut activitatea cluburilor ALEPH din cadrul Seminarului, dar și activități desfășurate în cadrul anilor omagiali la nivel de Patriarhie, la zilele Eminescu – 15 ianuarie și 15 iunie, la ziua Unirii (24 ianuarie), la zilele Grigore Vieru - 16 februarie, la Ziua Părintelui Dumitru Furtună - 26 februarie, la Ziua Copilului - 1 iunie, la zilele orașului Dorohoi (3-5 octombrie), la Ziua Națională – 1 decembrie ș.a. – în colaborare cu diverse instituții locale sau județene.

În plan liturgic și duhovnicesc/misionar-pastoral a căutat valorizarea resurselor existente la îndemâna Seminarului, prin implicarea mai multor preoți în activitatea de profil din Seminar. A extins colaborarea cu mănăstirile din zonă și nu numai, în cadrul proiectelor din Săptămâna Educației Globale și a săptămânii „Școala Altfel” – elevii au vizitat mănăstirile Gorovei, Eșanca, Zosin, Știubieni, Vorona, Dragomirna, Putna, Sihăstria Putnei etc.,

cântând la strună și chiar ajutând la treburile administrative în unele cazuri. Formați de părintele (ca profesor de Muzică bisericească și de Liturgică) mulți dintre elevii de la Teologie Pastorală au activat și activează ca și cântăreți în parohiile din zonă, unde nu sunt dascăli angajați.

A susținut programul de Mentorat – inițiat de Mitropolie, pentru elevii de la clasele de Teologie pastorală. A susținut activitatea ATOR - prin punerea la dispoziție a spațiilor în care să se desfășoare activitățile și a susținut ”taberele din pridvorul Satului” din parohiile din jurul Dorohoiului, prin oferirea de transport, cazare, carte religioasă, alimente, sume de bani etc.

A oferit, pe timpul vacanțelor de vară, cu sprijinul unor parteneri privați sau ONG-uri, tabere gratuite și excursii gratuite pentru copiii cu rezultate foarte bune la învățătură, dar și pentru copii cu situație materială precară în

familie. Încurajați de părintele, elevii seminariști au ajutat de-a lungul timpului, la construirea sau reamenajarea de case parohiale și sociale, clopotnițe, garduri de împrejmuire etc.

A oferit reduceri de taxe și a căutat sponsori pentru elevii cu situație financiară precară în familii. A susținut personal și financiar participarea a cât mai mulți elevi la olimpiade și concursuri la diferite discipline sau la cele de meșteșuguri tradiționale și aptitudini – sculptură, pictură, bățut toaca.

În anul 2020 a reușit amenajarea unei noi cantine într-o clădire închiriată de la Sindicatele din Botoșani, clădire situată chiar în apropierea Seminarului, fapt ce a crescut nivelul de confort al elevilor.

A atras sponsorizări și donații constând în sume de bani, articole de grădină sau de curte, articole de bucătărie, carte laică și religioasă, bănci școlare, haine și alimente pentru elevi, de la Mitropolia Moldovei și Bucovinei, diferite ONG-uri, instituții, agenți economici și persoane private, mănăstiri și parohii.

Toate acestea au dus la îmbunătățirea calitativă a procesului instructiv-educativ, dar și la crearea unui climat favorabil dezvoltării intelectuale și creșterii duhovnicești a elevilor care studiază la Seminarul Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” din Dorohoi.

Ca Preot paroh la biserica „Sfântul Dimitrie” din Dorohoi, activitatea părintelui Constantin Muha a fost și acolo încununată cu multe realizări.

Între anii 1996-1998, împreună cu părintele Bogdan Ailenei, a inițiat lucrări de renovare și pictare a bisericii în tehnica tempera, catapeteasma fiind și ea învelită cu foiță de aur. Cei doi preoți au zidit și o mică casă praznicală, după spațiul avut la dispoziție, precum și un lumânărar în exteriorul bisericii, au refăcut trotuarele și au reamenajat curtea bisericii.

Toate aceste lucrări au fost încununate prin slujba de resfințire a bisericii oficiată în data de 15 noiembrie 1998 de un sobor impresionant de preoți, în frunte cu Preafericitul Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, pe atunci Arhiepiscop al Iașilor și Mitropolit al Moldovei și Bucovinei.

Lucrările de îmbunătățire a complexului parohial au continuat și după aceea, în ultimii ani lângă lumânărar fiind

construit un paraclis, cu pictură bisericească deosebit de frumoasă.

În plan cultural, datorită părintelui Constantin Muha, parohia a sponsorizat diverse acțiuni la nivel de județ și oraș: lansarea monografiei „L-au cunoscut pe părintele Dumitru Furtună”; întrunirea națională a profesorilor de Istorie – Botoșani, 2001; Olimpiada Națională de Religie – Botoșani 2004; Concursul regional - „Micul creștin”, deplasarea corului „Haris” al Seminarului dorohoian la diferite activități în țară, dar și în străinătate.

În plan social au fost ajutate multe familii cu situații medicale foarte grave, familii nevoiașе, copii dezavantajați. Prin programul liturgic, activitatea cultural-misionară și cea administrativă, parohia la care a activat părintele Constantin Muha a fost una dintre cele mai dinamice din zonă, adăugând noi valențe misiunii ortodoxe.

Prin toate realizările sale, părintele director Constantin Muha a fost și va rămâne în conștiința credincioșilor din Dorohoi, dar în același timp a generațiilor de elevi seminariști pe care i-a format, un om deosebit și un slujitor jertfelnic al cauzei Bisericii, atât la parohie, cât și în învățământul teologic.

Material realizat și prezentat de Ștefan ALBU, XII A, la Simpozionul „Profesori emblematici ai școlii mele, înveșniciți în lumina Preasfintei Treimi”, organizat la Seminarul „Veniamin Costachi” de la Mănăstirea Neamț.

Nimeni nu duce o viață perfectă. Unii au griji, alții o supărare mare, unii au inima mare de dor, alții de regrete și durere. Să ne ferim de ură, răutate și răzbunare. Să adunăm iubire, bucurie, pace și înțelegere. Fii calm și senin în gândurile tale și vei cunoaște echilibrul, pacea și mulțumirea.

Să ne reamintim mereu că nimic din ce avem nu ne aparține veșnic, decât sufletul și faptele bune. Rămânem cu ce am pus în traista sufletului. Rămânem cu amintirile frumoase, oamenii frumoși întâlniți, cu iubirea oferită și primită, cu zâmbetele și timpul oferite celui în necaz.

Să strângem comorile în suflet și nu în mâini!

Misiunea propovăduirii Evangheliei în Scythia Minor de către Sfântul Apostol Filip

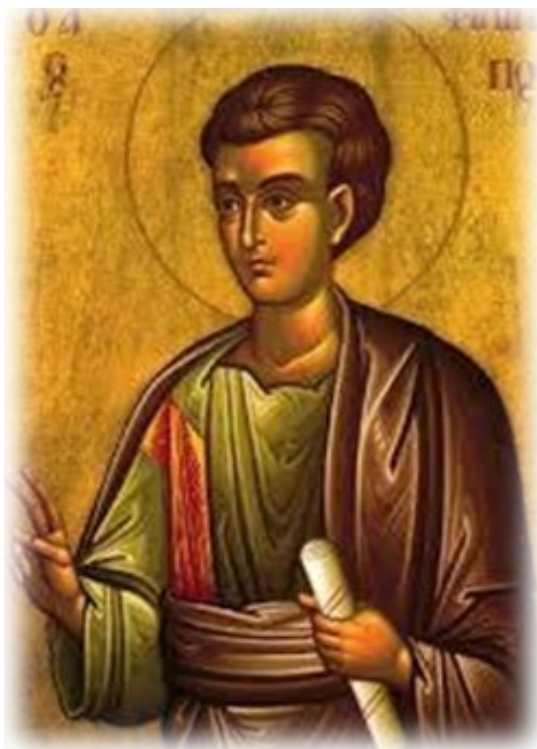
Până de curând apostolicitatea creștinismului românesc, din perspectiva izvoarelor istorice, a fost abordată doar din perspectiva misiunii Sfântului Andrei, în ceea ce îl privește pe Sfântul Filip primul document care îi atestă propovăduirea împreună cu Sfântul Apostol Andrei în Scythia Minor este Calendarul gotic („în Gotia de dincolo de Dunăre (Muntenia) se face comemorarea sfântului apostol Philippus ucis la Hierapolis (Asia Mică)”), ziua de 15 decembrie fiind consacrată morții sale martirice în anul 80 d.Hr, în Frigia la Hieropolis (azi Pamukkale, în Turcia.)

Lucrarea misionară a celorlalți Apostoli ai Mântuitorului printre neamurile păgâne este cunoscută numai din Tradiție, fixată în scris mult mai târziu. Din Epistola Sfântului Apostol Pavel către Coloseni reiese că și „sciții” au putut auzi cuvântul lui Dumnezeu (Col. 3,11). Tradiția privitoare la această predică apostolică în Sciția este întâlnită în lucrarea Despre apostoli a lui Hipolit Romanul¹, mort în cursul persecuției lui Decius (249- †251), iar în secolul IV apare în Istoria bisericească (III,1) a Episcopului Eusebiu de Cezareea Palestinei², care a preluat-o după o lucrare a marelui teolog, Origen din Alexandria (†254). El ne spune textual: „Când Sfinții Apostoli și ucenici ai Mântuitorului nostru s-au răspândit peste întreg pământul, lui Toma, după spusele Tradiției, i-a căzut sorți țara părților, lui Andrei, Sciția, lui Ioan Asia, unde și-a petrecut viața până ce a venit la Efes.”³

Pe noi, ca români, ne interesează activitatea Sfinților Andrei și Filip, care au propovăduit în teritoriul dintre Dunăre și Marea Neagră, Dobrogea de mai târziu, spațiu istoric pe care izvoarele antice îl menționează ca Scythia Minor.

Sfântul Filip, născut în anul 5 d.Hr în Betsaida Galileii era concitadin cu Apostolii Petru și Andrei, fiind pescar ca și ei. (Ioan 1, 44). Sinaxarul din Minei precizează că „avea multă înțelepciune, îndeletnicindu-se cu cărțile prorocilor”, deci era un iudeu care aștepta din toată inima împlinirea profețiilor în persoana lui Mesia. De aceea răspunde imediat chemării lui Hristos, pentru că, după cum

îi spune și lui Natanael, el vede în Iisus pe cel despre care „au scris Moise în Lege și prorocii”, adică pe Mesia. Înainte de a pleca în Galileea, îl găsește pe Filip și-i spune: Urmează-Mi (Ioan 1, 43). Acesta este momentul

chemării la apostolie a Sfântului Filip și urmarea lui Hristos. Imediat după chemarea sa la apostolie, Filip îl aduce și pe Natanael la Domnul Iisus Hristos pentru a deveni Apostol.

El arată prin acest gest că dorește să împărtășească și celor pe care-i cunoaște bucuria întâlnirii cu Mesia. „Filip a găsit pe Natanael și i-a zis: Am aflat pe Acela despre Care au scris Moise în Lege și prorocii, pe Iisus, fiul lui Iosif din Nazaret” (Ioan 1, 45). Pentru Filip este clar că Iisus este Mesia, iar urmarea Lui este lucrul cel mai important pentru el, de aceea îl vestește pe Natanael pentru a avea și el bucuria de a deveni ucenic al lui Hristos, lucru ce se va întâmpla în urma dialogului acestuia cu Iisus.

Pentru Sfinții martiri singura sursă de informații o constituie actele lor martirice (dacă s-au păstrat), ori mențiunile sumare din vechile Martirologii manuscrise sau liste de Sfinți (calendare, Minologhii, Sinaxare), în care contemporanii supraviețuitori ori urmașii imediați au însemnat numele martirilor din diferitele localități și regiuni ale creștinătății, cu ziua morții lor martirice, socotită îndeobște ca ziua nașterii lor pentru viața veșnică („natalitia, natale”)⁴ sărbătorită în fiecare an, iar uneori și în alte zile de pomenire, în care erau cinstiți pentru diferite motive (strămutarea

sau depunerea moaștelor lor în Biserici din afară sau dinăuntrul orașelor, sfințirea Bisericilor închinată amintirii lor ș.a.). Cele mai importante dintre acestea, nu doar pentru obiectul articolului de față, sunt: 1. Așa-numitul Breviar siriac (Breviarum Syriacum), care este cel mai vechi Martirologiu răsăritean, scris de un arian, între 370-380 și păstrat într-o prescurtare a lui încadrată în Martirologiul roman (latin); 2. Martirologiul numit Hieronymian, atribuit lui Eusebiu Hieronymus, dar care este de fapt o compilație apuseană din secolul al VII-lea, care stă la baza Martirologiului roman (catolic) de azi; 3. Sinaxarul Bisericii

Mormântul Sf. Apostol Filip

Constantinopolitane, respectiv lista de Sfinți alcătuită în secolul al VII-lea (Minologhiu-evangelic) care stă la baza calendarului ortodox de azi⁵.

Trei martirologii occidentale atestă propovăduirea Sfântului Apostol Filip în Scythia:

a. În lucrarea care i se atribuie lui Abdias, intitulată *Historia certaminis apostolici* (Istoria luptei apostolice) în 10 cărți sau pe scurt *Historia apostolica*, Abdias se prezintă ca ucenic al apostolilor Simon Zelotul și Iuda Tadeul, instituit de aceștia ca prim episcop de Babylon. Rufinus, în traducerea Istoriei bisericești a lui Eusebius, face o legătură între numele Abdias și Abgar cel Mare (Abdu bar Abdu), regele Edesei, care, potrivit Tradiției edesiene, a fost vindecat de o boală incurabilă de apostolul Tadeus (cf. Eusebius, Hist. eccl. I, 31). Și în cazul Sfântului Filip se aplică acest procedeu, căci autorul s-a inspirat din Eusebiu

de Caesarea, Hist. eccl. III, 31,2 și V, 24,231, care, la rândul său, bazându-se pe Polykrates, episcop de Efes în secolul al II-lea și pe Proclu (III, 31,4; cf. III, 39,4), un eretic de la începutul secolului al III-lea, îl arată pe Filip ca unul din cei 12 apostoli și că loc unde a adormit întru Domnul orașul Hierapolis din Frigia.

În ceea ce privește activitatea sa misionară în Scythia, sursa de inspirație au fost *Acta Sanctorum* la ziua de 1 mai. Relatările lui „Abdias” privitoare la activitatea Sfântului Apostol Filip în Scythia pot fi rezumate astfel: a predicat cu ardoare Evanghelia Mântuitorului timp de 20 de ani neamurilor din Scythia. El a fost prins de autoritatea romană și obligat să aducă jertfe zeului Marte. În acel moment s-a produs o minune: de sub statuia zeului a ieșit un demon (șarpe), care a ucis pe fiul preotului sacrificator și pe doi tribuni, vinovați că dăduseră ordin să fie arestat Sfântul, iar alții din cei de față au fost loviți de suferințe din cauza suflării otrăvite a demonului. Sfântul Filip a cerut atunci distrugerea statuii zeului și punerea în locul ei a Crucii Mântuitorului, l-a gonit pe demon într-un loc pustiu și apoi a înviat pe cei morți și a vindecat pe cei suferinzi.

b. Între cele mai vechi, care se referă direct la Sfântul Filip, este Martirologiul lui Adon, alcătuit între 855-860. Adon a fost călugăr și a trăit o vreme în mănăstirea Ferriers-en-Gatinais, apoi la Priim în zona germană și în sfârșit în orașele Lyon și Vienne. S-a născut la începutul secolului al IX-lea și a murit în 875. În 860 devine arhiepiscop de Vienne. A scris mai multe lucrări axate pe viețile și minunile Sfinților, o Cronică, în centrul căreia sta orașul Vienne prin încercarea de a-i crea o origine creștină din secolul I, punând ca episcop pe Crescent, unul din ucenicii Sfântului Apostol Pavel. Martirologiul lui Adon se bazează pe cele alcătuite de Beda Venerabilul la începutul secolului al VIII-lea și pe al lui Florus de Lyon. Adon adăugă însă la ele amănunte luate din Noul Testament, Istoria Bisericească a lui Eusebiu, în traducerea lui Rufinus, *De viris illustribus* a lui Ieronim, *Liber pontificalis*, Grigorie de Tours, pătimirile Sfinților și operele Sfinților Părinți.

c. Un alt martirologiu occidental care atestă și el prezența și propovăduirea Evangheliei în Scythia de către Sfântul Apostol Filip, aparține lui Usuard un călugăr din mănăstirea

Saint Germain-des-Pres, de lângă Paris, născut în primii ani ai secolului al IX-lea și decedat la 13 ian. 877. El a început redactarea martirologiului prin anii 845-850 și l-a terminat în 865. Opera aceasta este considerată foarte valoroasă, deoarece constituie o mărturie a cultului sfinților în secolul al IX-lea, puțin înainte de invazia normanzilor și în același timp o verigă importantă în șirul martirologiilor, care, începând cu primele liste de martiri, ajung până la martirologiul oficial roman (1584). Usuard s-a folosit de martirologii mai vechi, al lui Florus din Lyon, cu două redactări, una anterioară anului 837 și cea de-a doua puțin după aceea, a lui Adon, despre care s-a vorbit mai sus, și cel atribuit lui Hieronymus. Iată ce consemnează Usuard la 1 mai: „De asemenea, se face cinstirea (mutării la viața veșnică) a fericitilor Apostoli Filip și Iacob dintre care Filip, după ce a convertit la credința aproape întreaga Scythie, a avut un frumos sfârșit în cetatea Hierapolis din Asia. Iacob însă, numit și fratele Domnului, a fost înmormântat lângă templul din Ierusalim, unde el fusese aruncat”. Elementul principal din acest text este menționarea Scythiei ca arie de misiune a Sfântului Apostol Filip. Ar fi aceasta cea de a treia atestare în documente, dintre cele a căror valoare nu poate fi contestată: Calendarul gotic, Martirologiul lui Adon și Martirologiul lui Usuard. Lor li se adăugă scrieri apocrife, fiecare cu un sâmbure de adevăr, dar pentru acceptarea apostolatului Sfântului Filip în Scythia putem face abstracție de ele. Merită însă și acestea să fie analizate și culese știrile credibile din ele.

Din perspectiva istoriei eclesiale, apostolatul Sfântului Filip în Scythia trebuie privit drept ceva normal în contextul colaborării la misiune dintre Apostoli. Așa a procedat Sfântul Petru, fiind ajutat de fratele său, Andrei, în misiunea din Asia, Pont, Galatia, Cappadocia și Bithynia. Tot așa și Sfântul Andrei l-a ajutat pe Filip, concetățeanul și prietenul său, în misiunea desfășurată de acesta în Frigia.

În Dacia au existat creștini încă din secolul al III-lea (după istoricul Vasile Pârvan, înainte de anul 270⁶, dar prezența acestor creștini nu trebuie înțeleasă decât ca niște nuclee destul de restrânse. În Scythia Minor, însă, situația era cu totul alta, căci aici numărul creștinilor era cu mult mai mare. Numeroși martiri (peste 120), care au pătimit la Tomis, Noviodunum, Dinogetia, Axiopolis și în alte părți, cu ocazia persecuțiilor lui Dioclețian, sunt o dovadă

grăitoare în aceste sens⁷. Știm că în anul 290, la Tomis exista chiar un Episcop, Evangelicus, iar după el pare să fi fost un altul (Ephraem)⁸. Fără teamă de a greși, putem afirma deci că în a doua jumătate a secolului III, în Dobrogea existau destui creștini organizați în comunități, iar acestea erau puse sub autoritatea unui Episcop. Creștinismul dezvoltat în spațiul scitic a creat o adevărată „teologie” prin trei factori fundamentali și anume: acțiunea misionarilor și a localnicilor și contactul lor direct cu gândirea marilor școli patristice ale vremii, precum și atitudinea misionară apologetică și puternic combatantă împotriva ereziilor hristologice, persecuțiile abătute asupra comunităților creștine din această provincie și moartea martirică a numeroși creștini, a căror cinstire a întreținut mereu o reflecție complexă asupra imaginii Mântuitorului Iisus Hristos⁹ și asupra sensului Întrupării și morții acestuia și, în final, buna organizare a Bisericii tomitane, ca episcopie, cu sediul la Tomis și apariția a încă paisprezece episcopii la sfârșitul secolului V și începutul secolului VI. Totodată, este cunoscut faptul că episcopii de Tomis erau persoane culte și pline de zel ortodox, aflându-se mereu în contact direct cu evoluția spirituală și reflecția creștină a vremii.

Tocmai de aceea, în pofida persecuțiilor din primele trei secole, creștinismul s-a răspândit în Imperiul Roman și chiar dincolo de granițele acestuia, ca singura religie revelată și avărată, având menirea de a cuprinde întreaga lume. La sfârșitul veacului al II-lea, scriitorul Tertulian, originar din Africa, sublinia cu oarecare mândrie: „Suntem de ieri și totuși am ajuns să umplem pământul și toate ale voastre”¹⁰.

NOTE

1. Prof. Dr. Stylianos G. Papadopoulos, *Patrologie*, vol. I: Introducere, Secolulul II și III, trad. Lect. Dr. Adrian Marinescu, Ed. Bizantină, București, 2006, pp. 351-360.

2. „Potrivit Istoriei bisericești a lui Eusebiu, doctrina creștină ortodoxă nu are o istorie propriu-zisă, ea fiind veșnic adevărată și propovăduită încă de la începuturi; doar erezia are istorie. Jaroslav Pelikan, *Tradiția creștină. O istorie a dezvoltării doctrinei*, vol. I : Nașterea tradiției universale (100-600), trad. Silvia Palade, Ed. Polirom, Iași, 2004, p. 31.

3. Eusebiu de Cezareea Palestinei, cap. Scriitori bizantini, în *Fontes ad historiam Dacoromaniae pertinentes - Izvoare privind istoria României*, vol. I, edited by Vladimir Iliescu, Virgil C. Popescu, and Gheorghe Ștefan, Ed. Academiei Republicii Socialiste România, București, 1964, p. 717.

4. Gheorghe Guțu, Dicționar Latin-Român, Ed. Humanitas, București, 2003, p. 854.

5. Toate acestea sunt editate în colecțiile catolice și ortodoxe de „Vieți ale sfinților” : Acta Sanctorum..., collegit, digessit, notis illustravit Joannes Bollandus, theologus, Societatis Jesu... Ed. novissima, curante Joanne Carnand et alii, 67 vol., in folio, Paris - Roma - Bruxelles, 1863-1925; Bibliotheca hagiographica greacă (editată de călugării bolandiști), ed. II, Bruxelles, 1909 (ed. III, în 3 vol., ed. sub redacți lui Fr. Halkin, Bruxelles, 1957 (Subsidia Hagiographica, n. 8 A); Bibliotheca hagiographica latină, Bruxelles 1899, supplem. 1911; Bibliotheca orientalis bollandiana, Bruxelles, 1909 ș.u.; Mineiele ortodoxe pe diferite luni, în grecește și românește, diverse ediții; Sf. Dimitrie al Rostovului, Viețile sfinților, trad. Ștefan Ierod, 10 vol. (lunile noiembrie-august), Mănăstirea Neamț, 1811-1815; Viețile sfinților..., 12 vol., București, 1835-1836; Dr. Gerasim Timuș, Dicționar agiografic, cuprinzând pe scurt viețile sfinților, București, 1898; Vies des saints et des bienheureux selon l'ordre du Calendrier avec l'historique des fetes, commence par R. P. Baudet de Farnborough (primele 4 vol.), continue par les Peres benedictins de l'abbaye Sainte Marie de Paris, 12 vol., Paris 1938-1956; Manuel Ghedeon, Constantinopol, 1899; Nicodim Aghioritul, Veneția, 1819 (altă ed. în 3 vol. Atena, 1862-1863); Idem, ed. II, Atena, 1856.

6. Vasile Pârvan, Contribuții epigrafice la istoria creștinismul daco-roman, București, 1911, p. 74.

7. Pr. Prof. Ene Braniște, Martiri și sfinți pe pământul Dobrogei de azi, în vol. De la Dunăre la Mare, Ed. Arhiepiscopiei Tomisului și Dunării de Jos, Galați, 1979, pp. 34-62.

8. Prof. Ilie Georgescu, Viața creștină în vechiul Tomis, în rev. MMS, Anul XXXVIII (1962), nr. 1-2, p. 32..

9. Ioan G. Coman, Și Cuvântul trup S-a făcut. Hristologie și mariologie patristică, Ed. Mitropoliei Banatului, Timișoara, 1993, pp. 31-32.

10. Tertulian, Apologeticul (37,4), în Apologeți de limbă latină, col. PSB, vol. 3, trad. Prof. Nicolae Chițescu, Eliodor Constantinescu, Paul Papadopol, Prof. David Popescu, EIBMBOR, București, 1981, p. 90.

Pr. prof. drd. Vasile-Viorel FLOREA

Dor nemărginit

Ce ți-e viața trecătoare
Când o vezi, trecând, plângând,
Cu a rozelor cântare...
Îmi aștern, iarăși
Un gând.

Omule, sărac mai ești.
De nu știi ce e credința
Tot jonglezi cu gânduri reci
Și mereu, viața e miza.

Nu mai văd...
Nu mai aud....
Am orbit de atâta dor
Și m-așez în genunchi ușor
Și vă spun cu glas domol:

Înger ați fost și veți rămâne
În inimile noastre, suflet curat
Nu înțeleg....
De ce-ați plecat?
Și ați lăsat durere-n lume

Glasul pur, ce-l auzeam
Astăzi, e un imn al vieții.
De ce doare dorul tare?!
Asta, se întrebau poezii.

Amintire au rămas
Ca o zi....
Parcă de ieri!
Acea zi cumplită neagră
Cu nori negrii, întunecați
Inima-n bucăți de sticlă
Bătea ca acele de ceas.

Dor îmi e de dumneavoastră
Dor de sfaturi, de cuvinte
Dor de vocea minunată
Ce îți spunea crezăminte.

Dor de un doctor al sufletului
De un om cu har
Înger păzitor al nostru
Icoana sfântă pe Altar.

Edera PRODAN, XI B

Predică la Soborul Maicii Domnului

„Glas în Rama s-a auzit, plângere și tânguire multă; Rahela își plânge copiii și nu voiește să fie mângâiată, pentru că nu mai sunt” (Ieremia, 31, 15; Matei, 2, 18)

In numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Preacucernice Părinte, dreptmăritori creștini, Iată-ne ajunși în cea de a doua zi a Crăciunului. Pe lângă imensa bucurie pe care ne-o aduce prima zi de Crăciun și anume Nașterea Domnului Iisus Hristos, ne amintim și de cu totul altceva...de ceva care ne mângâie! Soborul Maicii Domnului, această sărbătoare fiind una din cele mai vechi sărbători în cinstea Fecioarei Maria care datează încă din secolul al IV-lea. Dacă ieri pericopa evanghelică ne-a întipărit în inimile noastre bucuria nașterii Fiului lui Dumnezeu, de magi care au mers ghidați de o stea să i se închine Fiului lui Dumnezeu, de darurile pe care i le-au adus, astăzi... auzim de fuga în Egipt, de Irod care dorea să ucidă pruncul, de uciderea pruncilor din Betleem, de plângere și tânguire multă. Ce a simțit oare săracul Iosif? Ieri primea daruri, era fericit, iar astăzi trebuie să fugă de mânia lui Irod.

Nu trebuie să ai ochi de vultur ca să vezi cât de bine se potrivește pericopa evanghelică cu viața noastră de zi cu zi. Precum Iosif se bucură de nașterea Domnului nostru Iisus Hristos și a doua a zi trebuia să fugă de mânia lui Irod așa și în viața noastră, binele este amestecat cu răul. Astăzi ești fericit, mâine ești trist, astăzi ești bogat, mâine sărac, astăzi ești fericit, mâine trist, astăzi ești bun și mâine rău. Întrebarea este următoarea: Ce-i de făcut în această situație? Ce să faci în această viață plină de suferințe și coborâșuri, să ieși cu bine la capăt?

Ca să dăm răspuns acestei întrebări, îl avem ca exemplu pe dreptul Iosif. Ceea ce a făcut el, trebuie să facem și noi în situațiile de grea încercare, dacă vrem să fie bine! Evanghelia ni-l prezintă pe dreptul Iosif încă din Duminica dinaintea acestei mari sărbători pe acest drept, care a avut o încercare teribilă cu logodnica lui care era însărcinată. Dar el știa că nu era copilul lui. Iosif în această situație putea să o părăsească, dar nu a făcut asta. Putea să o lase și mai pe urmă să fie ucisă cu pietre, putea să facă nenumărate lucruri, dar Iosif a ales să asculte de Dumnezeu, care i-a poruncit să nu o părăsească pentru că ce avea în pânțe era de la Duhul Sfânt. Al doilea necaz este relatat în pericopa evanghelică de astăzi când Irod voia să-l ucidă pe Iisus Hristos. Vă mai întreb încă o dată, ce a făcut Iosif? La fel a ascultat de Dumnezeu care ia poruncit să fugă în Egipt! Poate va zice cineva: dacă mi-ar vorbi și mie Dumnezeu prin îngerii Săi, și eu aș asculta de El în situațiile de grea încercare și aș face orice mi-ar zice! Țin să menționez că Dumnezeu ne vorbește nu prin gura îngerilor Săi, ci prin gura Unicului Său Fiu, tot ce este scris în Evanghelie este doar cuvântul lui Dumnezeu adresat nouă!

Răspuns la toate problemele noastre găsim atât în Sfânta Evanghelie cât și în Sfânta Scriptură!

Cu alte cuvinte, Dumnezeu ne-a spus ce a avut de spus! Ne mai rămâne nouă să punem în practică. De ce să facem asta? Pentru a ieși din toate situațiile

grele, nedorite și nefaste pe care viața ni le pune înaintea, așa cum a ieșit dreptul Iosif și mulți alți care au ascultat de Dumnezeu.

În această lume unde binele se amestecă cu răul, bucuria cu tristețea, poți răzbi doar ascultând și punând în practică cuvântul lui Dumnezeu. Psalmistul David la bătrânețe a ajuns la o concluzie: „Tânăr am fost și am îmbătrânit și n-am văzut pe cel drept părăsit, nici seminția lui cerând pâine!”

Noi, creștinii, ne bucurăm în zilele acestea și ne dăruim cadouri amintind de bucuria nașterii Domnului nostru Iisus Hristos. Vedeți voi iubiți creștini cum tradițiile noastre frumoase expun un adevăr extraordinar, precum că, copiii noștri dacă au fost cuminți și ascultători se așteaptă la un cadou la împlinirea unei dorințe, iar copiii care au fost mai neascultători și un pic obraznici să primească o nuielușă, simbol al asprimii și severității, care în chip pedagogic îi va face mai buni. Vedeți, cum tradițiile reflectă un adevăr extraordinar. Dacă ești ascultător, adică dacă ascuți de cuvântul lui Dumnezeu, vei avea parte de o mulțime de daruri, iar dacă nu vei asculta de poruncile lui, nu numai că nu vei primi nici un dar, dar nici nu vei ieși bine din necazurile vieții.

Ideea pe care mi-aș dori să v-o așez la inimă este următoarea: dacă vrei să ieși biruit din necazurile vieții și să nu mai biruiască peste creștini răul, ci doar binele, trebuie să împliniți porunca lui Dumnezeu și să ascultați de cuvântul Lui. Altă cale nu există! La fel cum Iosif l-a biruit pe Irod prin ascultare de Dumnezeu, orice rău va fi biruit dacă ascultăm de cuvântul lui Dumnezeu!

Așa să ne ajute Bunul Dumnezeu. Amin.

Paul-Florin URSACHI, XII A

Viața Sfântului Paisie de la Neamț

In ziua de 15 noiembrie facem pomenirea preacuviosului părintelui nostru Paisie de la Neamț.

Părintele nostru Paisie s-a născut la data de 21 decembrie 1722 în orașul Poltava din Ucraina, într-o familie preoțească, fiind al unsprezecelea copil din cei doisprezece. Tatăl său se numea Ioan și era protoieru în Poltava, iar mama sa se numea Irina. Din botez, Sfântul Paisie a primit numele Petru. După moartea tatălui său în anul 1735, copilul a fost dat de către mama sa la Academia teologică din Kiev.

După patru ani, el părăsește școala intrând în viața monahală la Mănăstirea Medvedeski, având vârsta de 19 ani. În această mănăstire este făcut rasofo primind numele de Platon. În anul 1745, el se stabilește în Moldova la schitul Trăistieni – Râmnicu Sărat și pe urmă la Mănăstirea Dălhăuți. Anul următor în vară se duce la Muntele Athos unde se nevoiește ca sihastru patru ani de zile. În 1750 este tuns în monahism de către duhovnicul său, Cuviosul Vasile de la Poiana Mărului primind numele de Paisie. Fiind hirotonit ieromonah, el întemeiază o obște monahală la Schitul Sf. Prooroc Ilie, unde se nevoiește până la anul 1763, adunând în jurul său 64 de călugări români, ucraineni și ruși.

În vara aceluiași an se reîntoarce în Moldova cu toți ucenicii săi și se stabilește la Mănăstirea Dragormina. El formează o obște mare de 350 de călugări și traduce, împreună cu ucenicii săi români, care erau buni cunoscători ai limbii eline vechi, o parte din scrierile filocalice ale Sfinților Părinți, devenind, astfel, ctitorul Filocaliei în limbile română și slavonă. În anul 1775, Moldova de Nord căzând sub ocupație austriacă, Cuviosul Paisie a fost nevoit să se stabilească la Mănăstirea Secu, în data de 14 octombrie, împreună cu 200 de monahi. Cuviosul Paisie s-a mutat la Mănăstirea Neamț, cu o mare parte din obștea de la Secu, în ziua de 14 august 1779, unificând astfel cele două mănăstiri sub povățuirea unui singur stareț. Timp de cincisprezece ani, cât a fost stareț al celor două mănăstiri unificate, Neamț – Secu. La biserică erau datori să ia parte toți părinții și frații, afară de cei bolnavi sau cei trimiși la ascultări. Marele stareț venea cel dintâi la sfintele slujbe și neîncetat se ruga cu rugăciunea inimii, vărsând în taină multe lacrimi.

O atenție deosebită a acordat Cuviosul Paisie de la Neamț traducerii din limba greacă a scrierilor patristice filocalice, continuând, astfel, șirul traducerilor de la Dragomirna și Secu. Cuviosul Paisie era și un bun organizator și înnoitor al vieții monahale, întemeind în jurul Muntelui Ceahlău câteva sihăstirii de călugărițe, pe care le îndruma duhovnicește.

În toamna anului 1794, îmbolnăvindu-se, și-a dat sufletul său curat în mâinile Domnului nostru Iisus Hristos în seara zilei de joi, 15 noiembrie, la vârsta de 72 de ani. A fost plâns de toată obștea celor două mănăstiri, cu schiturile lor, care numărau peste 1000 de călugări români, ruși, ucraineni, greci, bulgari. Sâmbătă, 17 noiembrie, a fost înmormântat în gropnița bisericii mari, zidită de Binecredinciosul Voievod Ștefan cel Mare și Sfânt.

În 1988, Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Ruse l-a canonizat pe Cuviosul Paisie de la Neamț. În 1992, Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a rânduit pomenirea ca sfânt a Cuviosului Paisie de la Neamț, fiind trecut în calendar la data de 15 noiembrie.

Prin sfintele sale rugăciuni, Bunul și Preamilostivul Dumnezeu să ne învrednicească și pe noi de Împărăția Sa Cerească în vecii vecilor. Amin!

Emanuel SIMEAN, IX A

Cateheză despre a doua venire a Domnului

I. Pregătirea apercetivă

In Simbolul de credință mărturisim despre Fiul lui Dumnezeu că „pentru noi și pentru a noastră mântuire S-a pogorât din ceruri și S-a întrupat din Duhul Sfânt și din Fecioara Maria și S-a făcut om; și S-a răstignit pentru noi în zilele lui Ponțiu Pilat și a pățimit și S-a îngropat; și a înviat a treia zi după Scripturi; și S-a suit la ceruri și șade de-a dreapta Tatălui; și iarăși va să vină cu mărire să judece viii și morții; a cărui Împărăție nu va avea sfârșit”.

II. Anunțarea temei

Această a doua venire a Domnului se numește Parusia Domnului, la care ne vom referi în cele ce urmează.

III. Tratarea

Înainte sfintelor patimi, Domnul a spus Sfinților Apostoli că va veni pentru a doua oară, nu ca să mântuiască lumea, ci ca să o judece și să o înnoiască. Această a doua venire a Domnului coincide cu însuși sfârșitul veacurilor. (Matei 24, 3-51). Odată cu a doua venire a Domnului va avea loc și învierea morților pentru judecata obștească (Ioan 5, 25-29). Domnul a mai precizat însă că nu știm și nici nu putem ști ziua și ceasul Parusiei. Nici îngerii din cer nu-l știu și nici chiar Fiul, ci se află în atotștiința Tatălui. Necunoscând data Parusiei, vom cunoaște însă semnele pe care Fiul Însuși ni le descoperă. Dintre acestea, unele sunt mai îndepărtate, iar altele mai apropiate Parusiei. Acestea vor fi: apariția proorocilor mincinoși, războaie și vești despre războaie. Apoi, apariția nenorocirilor: foamete, cutremure, ciumă. Se va răci iubirea și va crește mult ura între oameni. Evanghelia se va propovădui la toată făptura, inclusiv la

poporul iudeu (Romani 11, 25). La aceste semne, Sfânta Carte adaugă și venirea lui Enoh și Ilie ca să mărturisească despre Domnul, ca și venirea lui antihrist, potrivnicul Domnului (I Ioan 2, 18), fiul pierzării (II Tesaloniceni 2, 311), fiara (Apocalipsa 13, 1-18), care va amăgi și va persecuta pe cei dreapți; dar a cărui putere va înceta odată cu Parusia. Semnele apropiate Parusiei se referă la apariția „semnului Fiului Omului”, adică a Sfintei Cruci, ca semn al mântuirii care se încheie, a ușii harului care se închide. Parusia Domnului va fi „pe norii cerului cu putere și cu slavă multă”. Îngerii, ca înainte mergători, cu sunet mare de trâmbiță vor aduna pe cei aleși ai Domnului și va începe judecata lumii. Nedescoperindu-ne ziua, Mântuitorul ne îndeamnă la priveghere. Venirea Lui va fi ca cea a fulgerului care luminează ieșind de la răsărit și se arată până la apus. „Acea cunoașteți că de ar ști stăpânul casei la ce strajă din noapte vine furul, ar priveghea și nu ar lăsa să i se spargă casa. De aceea, și voi fiți gata, că în ceasul în care nu gândiți va veni Fiul Omului” (Matei 24, 43).

Încă dintru început, chiar din perioada Sfinților Apostoli, închinătorii Domnului așteptau Parusia. Crezând că în curând va veni Domnul, Îl așteptau cu sufletele curate. Unii dintre ei chiar exagerau această așteptare, crezând că foarte curând va fi venirea Domnului și nu se mai îngrijeau de cele necesare vieții, refuzând chiar să și muncească. De aceea, Apostolul este nevoit să intervină pe un ton categoric, arătând că „cine nu vrea să muncească, nici să nu mănânce” (II Tesaloniceni 3, 10), urmând ca să explice apoi că Parusia se va întâmpla cu siguranță, că Domnul Însuși a promis că va reveni, dar nimeni nu poate ști când se va întâmpla aceasta. A doua venire va fi pe neașteptate: „Iar despre ani și despre vremi, fraților, nu aveți trebuință să vă scriem, pentru că voi înșivă știți bine că ziua Domnului vine ca un fur noaptea” (I Tesaloniceni 4, 16 și 5, 3; II Petru 3, 2-10).

IV. Recapitularea

Care este credința pe care o mărturisim în legătură cu Parusia Domnului? (Mărturisim în Simbolul de credință pe baza făgăduinței Domnului că „iarăși va să vină cu mărire să judece viii și morții a cărui Împărăție nu va avea sfârșit”).

Cunoaștem noi cu exactitate data când va fi Parusia Domnului? (Nu cunoaștem data; Mântuitorul ne spune că aceasta este numai în știința Tatălui). Dar ce cunoaștem? (Semnele Parusiei). De unde le cunoaștem? (Mântuitorul Însuși ni le-a comunicat). Cum sunt acestea? (Unele mai apropiate, altele mai îndepărtate). Cum așteptau unii dintre primii creștini a doua venire? (O considerau foarte apropiată, motiv pentru care nu se mai îngrijeau de cele necesare vieții). Ce atitudine a luat Sfântul Apostol Pavel? (A combătut-o, spunând că nimeni nu poate ști când va veni Fiul Omului).

V. Asocierea

Am văzut că așteptării celei de a doua veniri a Domnului i s-a asociat hiliasmul și apoi milenarismul. Aceasta nu ne oprește însă să facem deosebirea dintre așteptarea Parusiei Domnului ca învățătură a Bisericii și greșala hiliastă și milenaristă, care de-a lungul vremii a creat atâta tulburare și confuzie. Ea apare ca ruptă de învățatura și rânduiala Bisericii, ca propovăduitoare a unei „înțelepciuni” false, care duce la rătăcire și denaturează conștiințele multor credincioși.

VI. Generalizarea

Din cele până aici tratate vedem că Parusia este o promisiune a Domnului, dar „ziua și ceasul” nimeni nu le poate cunoaște, rămânând în atotștiința Tatălui.

VII. Aplicarea

Din soroacele neîmplinite putem trage unele învățături practice duhovnicești, și anume, în primul rând că pentru creștini nu are importanță când anume va fi Parusia Domnului, ci cum suntem pregătiți, sau cum trebuie să fim pregătiți atunci când Domnul ne va chema la El. De aceea, în locul calculelor lipsite de temei, creștinilor le revine de împlinit datoria de a priveghea neconținut, și a se ruga după cum Biserica ne învață: „Sfârșit creștinesc vieții noastre, fără durere, neînfruntat, în pace și răspuns bun la înfricoșata Judecată a lui Hristos, să cerem”. Credincioșii „neîncercați” în credință, sau mai puțin cunoscători ai Sfintei Scripturi, au datoria să fie prevăzători și cu luare aminte la orice învățătură străină Bisericii care li s-ar propovădui de către profeții mincinoși, iar nelămuririle ce ar putea apărea în conștiința lor, să le clarifice cu preoții Bisericii lăsați anume de Dumnezeu ca să „învețe drept cuvântul adevărului”.

Ștefan ALBU, XII A

TIMPUL MEU CEL SCHIMBĂTOR

Văd în frunzele maronii, de toamnă,
Timpul cel trecut al vremii de tristețe,
Iar copacii cei de fag puțin mai fac în treacăt,
Dansurile lor cele semețe.

Un ger năprasnic crapă marele văzduh.
Soarele măiastru se ascunde printre nori.
Iarba câmpului șoptește: Vremea a trecut
Și timpul ne arată că suntem trecători.

Socotesc că timpul este suferința întregii făpturi.
Răpește oameni buni, făpturi de lângă noi.
Cu anii strigă mici narațiuni;
Au plecat și nu mai vin înapoi.

Vântul cel rece plânge sinistrele morminte,
Ce în veșnicie oameni au apus.
Știind că înapoi nu mai pot să vie,
Chiar de în tristețe multe lacrimi a curs.

Norii cei pustii de frumusețea albului divin,
Înnegrește cerul cel spălat în atmosfera de tăcere.
Privesc atent cum păsări negre vin
Și mă gândesc să plec și eu cu ele.

Claudiu MUHA, IX A

GRĂDINA VIRTUȚILOR MELE

Aș vrea ale mele patimi nesecate;
Din trupul meu să le gonesc.
Și cu nevredecile mele fapte,
Pe Stăpân să-L împlânzesc.

Al urâciunii greu sălaş,
M-am făcut, fără să vreau.
Zile întregi plâng cu amar,
Pe Domnul în seamă că nu-L iau.

Fapta mea cea urâcioasă
Strigă multă răzbunare.
Eu te rog Iisus blând;
Dă-mi Tu mila Ta cea mare.

Căci florile virtuții mele
Tot mai des se ofilesc,
Iar copacii umilinței
Muguri mulți nu mai rodesc.

Floarea caldă a iubirii
Nu mai este cum era,
Căci cârtesc la Dumnezeu:
Doamne, am o cruce grea!

Frunzele milostivirii
Se vestejesc neîncetat;
Iar viermii patimii, a urii,
Rădăcinile au mâncat.

Livada faptelor creștine,
Uscată este la vedere.
Floarea vieții din grădină,
Încet și sigur simt că piere.

Aș vrea din nou să înflorească;
Florile virtuții mele.
Se usucă neîncetat,
Dar și eu încet cu ele.

MI-AM UITAT AZI PROMISIUNEA

Am auzit o vorbă minunată:
Multe faci în viață cu înțelepciunea,
Dar multe pierzi când ești fățarnic
Și nu îți ții promisiunea.

Cuvântul tău să fie lege!
Să ai voința ta tot mai măreață.
Cu darul ce ti-l dă Mântuitorul;
Să îplinești menirea ta în viață.

De multe ori am promis la Domnul
Că-I împlinesc cuvântul cel sfântit.
Promisiunea mea a fost înșelătoare,
Cu nerușinare pe Domnul L-am mințit.

Să faci promisiunea ce ai dat-o!
Să nu-ti primești osânda căpătată.
Căci răsplata faptelor nerusinate
Vine inimii de păcat întunecată.

Claudiu MUHA, IX A

#WESTAYERASMUS, #STLDTEAM

Seminarul Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” Dorohoi, a implementat din 2016 până în prezent 4 proiecte de parteneriat strategic Erasmus+ care au fost finalizate cu succes.

În acest an școlar avem în implementare alte 4 proiecte Erasmus+ și considerăm că, pentru „Școala de la Răscruci”, antrenarea elevilor în activități de anvergură internațională a dus la înțelegerea existenței și valorizarea pluriculturii, la promovarea valorilor europene și a oferit atât elevilor, cât și profesorilor șanse de afirmare la nivel european. Creșterea prestigiului școlii a venit ca o consecință, imaginea acesteia fiind promovată atât la nivel național, cât și internațional.

După o lungă perioadă de timp în care pandemia ne-a afectat din toate punctele de vedere, am reluat călătoria noastră Erasmus+. Mobilitățile au fost începute cu întâlniri transnaționale unde au participat doar profesori.

Prima întâlnire în cadrul proiectului ”Wedding Traditions, Cultural Awareness”, nr. de referință: 2020-1-SK01-KA229-078209 a avut loc în Slovacia, la Dolny Kubin, unde a participat un grup de profesori din școala noastră.

A doua mobilitate transnațională a avut loc în Trier, Germania, în cadrul proiectului + “Living in a box: Our European Heritage Museum”, nr. de referință: 2019-1-DE03-KA229-059765_2.

A treia întâlnire transnațională de predare/formare/învățare s-a desfășurat în Spania, la IES Padre Isla din orașul Leon, unde au participat 5 elevi și 2 profesori.

Iată câteva din mărturiile elevilor participanți la mobilitate:

”For me, Erasmus+ was the most beautiful experience ever. Many beautiful memories, a lot of happiness and especially a lot of love. I founded in the Erasmus mobilities where I was involved, families that I will never be able to forget.” (Alexandra Giosu, clasa a XII-a B)

”For me, Erasmus + is not just about travelling and seeing new places, is also an opportunity to bond with new people, exchange experience and make memories with them. Even though we had a lot of activities where we learned about traditions, that helped us get along with each other, this one was my favourite. Everyone had to draw on a big piece of paper and change the position every minute. The laughter and the background music made a beautiful and unforgettable atmosphere. At the end we tore the paper

and kept a piece that I still have in my pocket.” (Andra-Maria Buțerchi, clasa a XI-a B)

”For me, Erasmus+ is one of the best ways to learn about other cultures and make life-long friends. Both times I participated in a project until now, I made lots of memories for the years to come.” (Ștefan Aboaice, clasa XI-a B)

”Erasmus+ means gaining nice and fond memories among the people, we bond and unite over a simple goal, to be a member of Erasmus+ team changed my life, gave me the opportunity to travel the world, for me, the one thing that comes to my mind when thinking of Erasmus+ is ”life-changing”.

The activities we took part in Leon Spain helped us to form a bond with each other, firstly learning traditions around our countries about our weddings, then simply dancing and laughing while drawing on paper, all of it helped us make a beautiful time spent in Erasmus+”. (Vlad Macovei, clasa a XII-a B).

”The Erasmus program is a great opportunity for you to live new experiences, whether you choose to do or do an internship abroad. For me, Erasmus have improved personal and soft skills, self confidence, intercultural understanding and maturity due to their time spent abroad”. (Antonia Acsinte, clasa a XI-a B)

Coordonator proiecte: insp. Gianina BUTESCU
Resp. diseminare: prof. Anamaria DOROHONCIANU

Ziua internațională a drepturilor copiilor - 20 noiembrie 2021

In fiecare an, pe data de 20 noiembrie, sărbătorim Ziua
Internatională a Drepturilor Copilului.

I Copiii nu s-au bucurat dintotdeauna de locul pe care îl ocupă în prezent în societate. În întreaga istorie a omenirii, ideea de a le acorda protecție reprezintă cel mult o preocupare a părinților, nicidecum un obiectiv al societății și instituțiilor sale.

Interesul pentru drepturile copilului a apărut în a doua jumătate a secolului al XIX-lea, când a luat naștere prima mișcare preocupată de aspecte referitoare la DEZVOLTAREA copilului, care pleda pentru PROTECȚIA acestuia împotriva neglijării, exploatării și a violenței. În Europa, perioada s-a caracterizat prin deschiderea unui număr considerabil de instituții publice de ocrotire, școli și instituții separate pentru copii delincvenți, precum și de tribunale pentru minori.

Este foarte important ca fiecare om, atât adult cât și copil să cunoască aceste drepturi, pentru că „este foarte clar că salvarea copiilor din întreaga lume nu reprezintă o imposibilitate inerentă. Acest lucru devine imposibil doar dacă refuzăm să-l realizăm.” (Eglantyne Jebb)

(Consiliul Școlar al Elevilor)

Ia sculați, voi, gazde mari!

În data de 17 decembrie 2021, un grup de 16 elevi de la Seminarul Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” Dorohoi împreună cu domnul profesor de muzică, Sarafim Răzvan-Gabriel, au fost la Inspectoratul Școlar Județean Botoșani.

Încă de când am ajuns acolo, s-a simțit bucuria pe chipul cadrelor didactice. În timp ce ne pregăteam să cântăm, vremea a început să devină foarte agitată.

Am început să cântăm prima colindă psaltică „Bună sara, gazdă aleasă”, care, de obicei, este colinda principală la orice cor. Am continuat cu o a doua colindă psaltică „Cor de îngeri cântă” și nu în cele din urmă cu colinda psaltică „Ia sculați, voi gazde mari!” acompaniată cu instrumentul muzical, chitară. Terminând cu cele psaltice, cadrele didactice au avut onoarea de a asculta și trei colinde corale: „În seara de Moș Ajun”, „Moș Crăciun” și „Mare minune”. După ce am terminat ultima colindă corală „Mare minune”, parcă printr-o minune vremea a început să se liniștească.

Cadrele didactice au rămas surprinse și ne-au apreciat pentru ascultarea pe care am acordat-o domnului profesor și pentru colindele foarte frumoase pe care le-am pregătit. Așa cum este tradiția în popor, cadrele didactice au ieșit cu două panere pline cu pachetele ca răsplată pentru munca noastră.

La final, le-am mulțumit cadrelor didactice că ne-au primit cu drag, îndreptându-ne înapoi spre Seminarul Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” Dorohoi cu sufletele pline de frumos!

Ștefan ALBU, XII A

Someone Cares – „Viitorul aparține celor care se pregătesc azi”

Clasa a XII-a, memorabilă etapă a vieții, este moment de împlinire și de desprindere în același timp. Se încheie o perioadă lungă de formare și începe desprinderea de grup, zborul individual spre maturitate, spre realizare personală și profesională. Ca orice etapă importantă din viață, ea vine nu numai cu bucuria încheierii, ci și cu teama de ceea ce va urma și cu presiunea testului maturității, examenul de Bacalaureat.

În sesiunea iunie-iulie 2021, rata de promovabilitate a județului Botoșani a fost de 69,6%, județul clasându-se cu acest procentaj pe ultimul loc între județele Moldovei. Doar 7 candidați din Botoșani au obținut glorioasa medie generală 10. Ca viitori candidați la examenul de Bacalaureat, nu am putut rămâne indiferenți în fața acestei situații. Credem că ceva trebuie făcut pentru ca elevii din județ să devină mai încrezători și mai hotărâți să promoveze acest examen cu

success. Pentru a veni în ajutorul acestora, o echipă de 4 elevi din clasa a 10-a B (Crețu Tudor, Grigore Maria Anisia, Sîrbu David Ionuț și Țigănescu Anisia Ioana) de la Seminarul

SOMEONE CARES

VIITORUL APARTINE CELOR CE SE
PREGĂTESC ASTĂZI

Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” Dorohoi, au realizat site-ul „Someone Cares”; o platformă educațională care conține material și suporturi de curs la Limba și Literatura Română, în scopul promovării Bacalaureatului de către elevii dorohoieni și nu numai.

În vederea soluționării problemei promovabilității, am creat site-ul „Someone Cares”, care va fi bine structurat și va conține materiale suport pentru toate operele prevăzute în programa examenului. Site-ul a fost realizat cu ajutorul programului Wix. Echipa de proiect a dovedit mult discernământ în alegerea și încărcarea materialelor didactice. Ordonarea pe capitole se face atent, ținând cont de

autor, perioadă și curent literar, iar materialele sunt preluate din cărți avizate de Ministerul Educației.

Pe viitor, se dorește extinderea site-ului, prin crearea de capitole pentru alte materii de Bacalaureat, de exemplu istorie, engleză și geografie. Pentru Limba și literatura română, dar și pentru Limba engleză și Istorie, vom realiza benzi desenate, o modalitate interactivă și distractivă de învățare, care va veni în ajutorul elevilor mai puțin pasionați de lectură.

„Considerăm că acest site poate ajuta mulți elevi care nu își permit ore suplimentare, dar și pe cei care au nevoie de informații în plus și de o organizare și structurare mai bună a materialelor conform programei de examen,”- declară membrii echipei „Someone Cares” (TIDAM).

Acest proiect este înscris în concursul „Lider European”, care este o competiție ce își propune să dezvolte abilitățile de leadership și de vorbire în public ale elevilor de liceu, spiritul de echipă și capacitatea de a mobiliza grupuri de oameni pentru a lucra împreună în beneficiul comunității lor, care te provoacă să acorzi atenție situațiilor din jurul tău, să poți identifica cu ușurință probleme sau oportunități apărute în comunitatea ta și să te adaptezi ușor lucrului în echipă.

Grupul nostru a dat dovadă de spirit de echipă, iar împreună cu doamna profesoară Popa Carmen, cea care a făcut posibilă înscrierea, am realizat un adevărat proiect de viitor. Sperăm că și jurații vor fi mulțumiți de munca noastră, și că vom merge în etapa următoare.

Anisia ȚIGĂNESCU, X B

Concursul Național de Poezie „Iulia Hașdeu”, ediția a XIX-a

In perioada 18 octombrie - 23 noiembrie 2021, Casa de Cultură „Ion Luca Caragiale” din Municipiul Ploiești a organizat cea de-a XIX-a ediție a Concursului Național de Poezie „Iulia Hașdeu”, proiect cultural dedicat liceenilor din România.

Scopul principal al Concursului a fost promovarea tinerilor talentați, de a le oferi șansa cunoașterii operei și personalității Iuliei Hașdeu, dar și istoria familiei sale.

Din partea Seminarului Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” Dorohoi au fost trimise lucrările următorilor elevi: Azoitei Andrei (XII A), Gheorghii Diana Cosmina, Pintială Maria Crina și Cristea Adrian (XII B).

La finalizarea proiectului cultural, alături de ceilalți participanți, elevii au beneficiat de publicarea operelor în revista organizatorilor.

SCÂNTEI GRI

Scânței privești căzând din cerul negru,
Și un apus întunecat te-ngroapă-ncet,
Soseai în lumea mea cu sufletul integru,
Și-mi ascultai privirea cu un ciudat accent.

Accentul stelelor căzând a nemurire,
Din bolta gri de noapte ingenuncheată,
Cădeai și tu visând asurzitor la fericire,
Cădeam și eu cu inima-mi rece-nghețată.

LINIȘTEA ȚIPETELOR

Cu ochii tăi vrăjiți, de catifea,
Inima-ți mirosind a nemurire,
Mergeai agale, în mână o cafea,
Visând, zâmbind la veșnică trăire.

Cu corpul tău subțire și plăpând,
Pașeai tiptil pe strada fără glas,
Mergeai tăcută, dar de fapt țipând,
Ai fi dorit să mai trăiești un ceas.

MOARTEA SOARELUI

Ți-am spus, cândva, pe-un deal, la un apus de soare
Că ești nemuritor în ochii mei căprui
Ca sufletu-ți de-o ciudată mireasmă tare,
Mă îmbăta încât să uit că veșnicie nu-i.

Mi-ai spus și tu tainic și lin, pe-un deal la răsărit,
Că viața e nesfârșită da-n final,
Se termină când inima îți moare, inedit
Și ai trăit degeaba murind pe un deal.

NEÎNȚELEASĂ

Neînțeleasă fiind m-am întins deasupra cerului
Și v-am privit...neînțeleasă,
Tu îi vorbeai de parcă eu în viața ta n-aș fi trăit,
De parcă ea era femeia aleasă.

Cu lacrimi vă udam, voi vă jucați prin ele fericți,
Iar eu suspinam din ceru-mi casă,
Vă comportați de parcă voi n-o să vă despărțiți,
Iar eu înțelegând stăteam neînțeleasă.

Cosmina-Diana GHEORGHIIĂ, XII B

BĂTĂI ÎN UȘĂ

O feerie de suflete reci rătăcește prin ceața tăcerii,
Având gânduri negre rupte din zâmbetul plăcerii,
Lăcrimând în mirosul arzător de alcool,
Pierzându-și inima în spiritul alb, gol.

Țepii trandafirilor negri însângerați ne fac sufletul să sângereze stări,
Am o minte crestată de ploi ce caută apusul în zori,
Norii sunt fumul ce iese din plămâni demonilor ce ne fumează,
Lacrimile-s spirite ce așteaptă noaptea...și se înserează.

Adrian CRISTEA, XII B

GÂNDURI NESPUSE

Nici măcar eu nu mă știu,
Nu mai știu nici cine sunt,
Nu m-am cunoscut vreodată,
Geniu rupt sub clar de lună.
Când am fost vreodată treaz,
Dacă eu visez continuu,
Cum de deja vu-urile știu
Ce-o să fac în viitor,
Cum de nu-mi tot uit trecutul
Prins prin file-n capul meu,
Cum de nu îmi știu prezentul
Îl trăiesc, dar parcă-s mort,
Nu sunt conștient cum fac
De mă pierd constant în noapte,
De ce ploaia mă calmează,
Cum de ea mă tot alină,
Cum de iubesc doar o fată,
Când în jur e plin de ele,
Cum de-i una specială,
Doar una din multe mii,
De ce-s zile searbede,
Iar nopțile sunt oculte,
De ce mă agit în somn
Căutând un vis frumos,
Dar ajung să-mi văd destinul
Ce-l ce mă-ndrumă spre cer,
Să ma-propii ușor de lună
Să o simt ușor pe mine,
Să m-agit când o cuprind
De frică să nu-mi mai fugă,
Am pierdut prea multe stele
Ca să pierd luna-sta mare,
Poate ea-mi ocrotea drumul,
Să mă pierd ușor prin stele,
Ca s-ajung încet la ea.
Dar de ce eu nu te am,
De ce doar te pot privi
Îmi doresc să-mi fii nevastă
Sub nopțile astea gri,
Poate pare imposibil,

Dar cum să opresc un vis,
De ce lumea nu pricepe
Că viața asta-i un abis.

Andrei AZOIȚEI, XII A

DORINȚE ESTOMPATE

Încearcă să privești această lume
Prin obiectivul meu, o mie de culori
Și să-ntâlnești în drum doar fapte bune
Să îți surâdă drumul plin de flori.
Să nu te-nfrânezi din râs și fericire
Și să te zăvorăști în sarcini și poveri
Căci asta e rețeta-n strălucire
Pentru mai multe primăveri.
E greu să-ți pierzi speranța în nădejde
Și să te pierzi în rânduri de nevoi,
Să te încerce rău destinul,
Purtând cu tine un război.
Inima cere, mintea o refuză,
În acest chip o să străbați.
Obscuritatea ce doar se difuză
Prin intermediul ochilor holbați.

ȘOAPTE

Sufletul împietrit de greu,
Un suflu plin de murmur,
Prin viață doar un pasager,
De ce să mă mai bucur?
Șiruri de lacrimi tulburi,
Ușor cristalizate,
În față numai plumburi,
O inimă uitată.
Când frunza toamnei cade,
Iar inima-i posacă,
Emoțiile în cascade,
Furtună o provoacă.
Îngândurat și singur,
Privesc un cer pierdut,
Stingând un ultim murmur,
Un suflet revândut.

Crina-Maria PINTIALĂ, XII B

Nu pentru școală, ci pentru viață învățăm

Se știe că viața este enciclopedia nesfârșită de sentimente, gânduri, cuvinte și fapte ce sunt scrise și reactualizate periodic în funcție de greutățile pe care le întâmpini până la sfârșit.

Așa numita teorie „cât trăiești înveți”, are menirea să-ți arate că fiecare cunoștință pe care o acumulezi din diferite domenii, contribuie la ușurarea și prosperitatea propriului viitor. Acest „a învăța” reliefează puterea interioară de a asimila cunoștințele și de a le pune în practică în timp. În cea mai mare parte, școala este singura care îți poate garanta siguranța unei vieți ușoare, însă, depinde doar de tine cum înțelegi asta. Cât ești copil, ești satisfăcut de obținerea unor calificative pozitive, urmând ca pe măsură ce crești, acest lucru să devină o prioritate, în schimb, cât la sută din ceea ce înveți se reflectă în note, sau invers?

De aceea, nu învăța pentru școală, învăța pentru propria ta viață întrucât fiecare dintre noi, s-a aflat măcar o dată în cumpăna alegerii, cumpăna în care trebuie să îți decizi drumul. Fie că este un drum simplu sau ușor, trebuie să știi că nu vor mai exista note ci modalități prin care să îi înveți pe ceilalți și totodată să îi pregătești pentru viitor. Un exemplu concret ar fi posibilitatea studiilor într-o altă țară. Astfel, pe lângă materia pe care vrei să o urmezi, trebuie să ai cunoștințe legate și despre limba țării.

Acum, trăim niște vremuri dificile, la care nu cred că s-a gândit cineva vreodată. Acum este pusă în joc, înainte de toate, condiția ta de om trecător pe acest pământ și cum poți să-ți gestionezi emoțiile și iarăși întrebarea este „ce vei face în viitor?”.

Nu este inutil să știi istorie întrucât nu știi când se ivește un artefact sub ochii tăi. Nici geografia nu este inutilă, întrucât, nu știi unde te duce viața, în ce locuri și nu ai coordonate de întoarcere, așa că, fie ce va fi, dar tu să știi să supraviețuiești.

Propun un joc de imaginație! Pentru câteva minute imaginează-ți că brusc te-ai îndrăgostit de cultura și civilizația unei țări și că în viitorul apropiat îți dorești să trăiești o viață liniștită pe acel teritoriu. Ce vei face? Primul gând va fi să dai uitării țara ta natală. Ușor de gândit, greu

de realizat. După ce ai părăsit țara cu un nod în respirație, te muți în acel teritoriu de exemplu... Ungaria. Pentru a duce o viață liniștită și înzestrată cu drepturi, ai nevoie de cetățenie și din nou învățatul nu este pentru școală, ci pentru propria ta viață.

În final, totul în lume este rânduit de Dumnezeu, iar singurul lucru pe care trebuie să îl faci este să înveți să fii pregătit pentru orice îți rezervă viața.

Edera PRODAN, XI B

Rugămintे

Floare de crin, floare gingașă,
Parfum iscoditor, o floare trufașă,
Chip răpitor, arătare poznașă.

Răsai din bulgari de pământ,
Răsai din pulberi de mormânt,
Te-nalță spre înalta ta făclie,
Te-nalță spre o altă lume vie.

Floare crăiasă din povesti,
Aducătoare doar de vești,
În taină dornic păstrator,
Al lucrurilor care dor.

Ascunde chiar prin opreliști,
În locurile cu priveliști,
Afundă și misterul nemuririi,
Doat sub meleagurile fericirii.

Te scapă tu de dor și-amărăciune,
Tu, floare fără slăbiciune,
Scufundă-te în flacăra trăirii,
Simbolul veșnic al iubirii.

Maria-Crina PINTEALĂ, XII B

Someday among the stars (part 2)

Orion arrived near Adhara examining the places where she had injuries, trying to see if he would not cause her a more serious injury by trying to move her. He raised the branch that fell. He saw that her left leg is covered in blood and has a lot of bruises all over it.

Orion asked if she remembers what happened and she confirmed. He sat down next to her looking in his backpack for something to bandage her with. She hugged him and burst into tears. Adhara's face was red and full of tears. She could no longer hold back what was running through her mind, through her soul. Orion looked in her eyes trying to wipe the tears that kept running down. Her cheeks were red, she had scratches on her face. Orion kissed Adhara on the forehead and then she looked up at him. When their eyes met it was as if a supernova was created. The eye contact was magical! When her eyes met his, the last tear fell on her right cheek. He murmured:

„Little shining star, you're bright when you're up on the sky but you're even brighter when you're falling apart!” Adhara let a little smile escape. It was the first real smile after some years. Meanwhile, the wind stopped and she was in his arms. Her leg was bandaged and she was dressed in a jacket that was far too big for her. The road home was very tiring, with many intense emotions, many untold memories and many wounds that needed to be caressed. Due to the storm, the main road was blocked and he had to bypass the whole city in order to get her home. It was so warm and soft in the car that Adhara fell asleep. The music was heard as a

whisper from the car radio. Orion was surrounded by lots of thoughts. When he looked at the back seat, he saw her sleeping peacefully, like a child, almost smiling. This image made his heart tremble, as if for a moment the heart began to smile.

When he got to the front of the house, it was already dark. He rang the doorbell, this time someone did answer: Adhara's mother. They took her inside, upstairs to her room. Orion was asked to stay overnight to sleep in the guest room, but he refused. He said that he was going to sleep at a hotel and come back in the morning to see how she is feeling.

It was 03:00 am and he couldn't leave her alone. He was tired, sitting in his car, under her window. He promised himself that he would not leave her again. The next day, a doctor appeared at Adhara's door. Adhara had fever and didn't feel well, she barely slept. She had a fractured leg and minor head injuries. Unfortunately for her, she had to stay in bed for at least 3 months so as not to worsen her condition. She should have left for college the previous day, but I guess that her departure won't happen anytime soon.

Adhara was devastated, a few days have already passed since she refused to eat. After almost a week, she felt weak and was hardly convinced by her mother and Orion to eat at least a few bites.

A month has already passed and Adhara is recovering quite well, despite her oppositions. The doctor advises her to try some simple exercises to retrain her leg. She's very stubborn, she totally refuses that. She sits in bed all day long, disobeying the doctor's advice. Her mother is completely demoralized. Meanwhile, Orion moved into a small neighboring house. He wants to be by her side even if he can't see her every day. The second month has passed too, and Adhara does not want to cooperate, she doesn't want to train her leg ... or, at least, is what her mother thinks. She is actually moving her leg. By night, she goes on the balcony, which is quite far from her bedroom. She has there the telescope that her dad gave her on her 7th birthday. Every time she misses her dad, she looks for the Perseus constellation (The Hero constellation).

Someday among the stars

This is the first constellation that her dad told her about. The night Adhara was on the balcony, Orion was at the window of his house. They were both admiring the sky. Orion was still struggling with

feelings of seeing her again after so long. The last time he saw her, she was with a huge smile on her face, of course she didn't know what was going to happen. His departure wiped away half of her smile and her father's death shattered her soul. When he looked up, he saw her in the moonlight, she was gorgeous. The tears on her cheeks were reflecting the light, making her face glow. „Why is she looking like an angel when she's drowning in the moon's tears?”

Orion stood for a while and looked at Adhara, she couldn't see him. When he entered, he saw on the nightstand the gift he should have given her 2 months ago on her birthday. „How come I didn't remember to give it to her? Tomorrow would be perfect because I could talk to her more openly!” The night was long and with lots of thoughts.

END OF PART TWO

Written by Maria-Crina PINTIALĂ, XII B

AMINTIRI

Iarăși ne întâlnim aici
În prăpastia adâncă
Și în poala vieții, triști
Tot mergând ca într-o luptă.
Timpul oare are vină
Niciodată n-a avut
Sufletul pur de copil
Al omului război de dus
Un război trist,
Al maturizării vinovate

Al adultului de azi
Și al gândului că poate,
Să creadă și să spere,
Că îl ascultă cineva
Și-n vreme de durere
Să-și șteargă singur lacrima
Unde e viața fără de griji
Copilăria cu opinci
Și căldura sobei la picioare
Și glasul mamei din depărtare
Unde este drumul plin
Și de sănii și copii
Și de trei bătrâni la poartă
Spunând povești de altădată
Și bunica ce-și așteaptă
Toți nepoții-n poarta largă
Să îi vină cu o colindă
Văzându-se în ei ca într-o oglindă
Istoria vieții ei
Și al părului brăzdat de ani
Chipul dulce și senin pe care nu-l uitai
Prăjiturile pentru care nu te abțineai
Și vorbele pe care mereu le ascultai.
Omule, sărac mai ești
De nu știi ce-i fericirea
Tot jonglezi cu gânduri reci
Și-n risipă îți stă gândirea.
Nici puterea nu mai poate
Nici inima nu vrea a bate
Și nici ochii tot să vadă
Amintiri, când, a fost odată.
Acel sentiment adânc
Ce-ți distruge inima,
E dorul, ce apare ca patima.
Dorul de vremurile
În care zâmbetul nu-ți lipsea
Dorul de bunica, când poezii îți citea
De frați și surori, când te cicăleau
Când pe seama ta
Glume mai făceau
Și când ultima bomboană, ție ți-o lăsau.

Edera PRODAN, XI B

Is it really raining cats and dogs?

According to Merriam-Webster dictionary, the idiom is an expression in the usage of a language that is peculiar to itself either in having a meaning that cannot be derived from the conjoined meanings of its elements (such as up in the air for "undecided") or in its grammatically atypical use of words (such as give way). It is believed that idioms amplify and emphasize the message in order to draw attention or to make the reader or the listener aware of an important aspect that needs to be observed and better understood.

As for the expression in the title, etymologists did not reach a clear conclusion on the origin of this idiom, but they have reported that the first expression similar to the one we are talking about has been mentioned in 1651 in the collection of poems Olor Iscan. Some researchers believe that the idiom has its origin in the Greek language where *cata doxa* means "contrary to experience or belief." If it is raining cats and dogs, it means that it is raining unusually or unbelievably hard.

In terms of structure, it doesn't exist a magic rule or a successful set of regulations that could apply in order to convey or to come up with a great idiom. The most important categories, in terms of form and structure, are:

-Verb+object/complement (and/or adverbial)

Example: kill two birds with one stone

Meaning: produce two useful results by just doing one action

-Prepositional phrase

Example: in the blink of an eye

Meaning: in an extremely short time

-Compound

Example: a bone of contention

Meaning: something which people argue and disagree over

-Simile (as+adjective+as, or like+ noun)

Example: as dry as a bone

Meaning: very dry indeed

-Binomial (word+and+word)

Example: rough and ready

Meaning: crude and lacking sophistication

-Trinomial (word+word+and+word)

Example: cool, calm and collected

Meaning: relaxed, in control, not nervous

-Whole clause or sentence

Example: to cut a long story short

Meaning: to tell the main points, but not all the fine details

As part of the figurative language, idioms are used in order to add extra life and extra character to some of the messages we consider to be more important. On one hand, there are many informal idioms which mean that someone is extremely happy. We can say that he or she is on cloud nine, or over the moon, or in seventh heaven, thrilled to bits or even on top of the world. The idea that someone is in seventh heaven or on top of the world implies that those specific places are really great and the one that reaches those stages can be considered a fulfilled and a very happy individual. On the other hand, we have many other idioms associated with anger. We mention just a few: drive

someone up the wall, ruffle someone's feathers, put/send the cat among the pigeons, give someone a piece of your mind, drive/send someone round the bend/twist, not be on speaking terms and so on.

An astute way to master a foreign language is to use as many expressions and idioms as possible and, of equal importance, the misunderstandings of these expressions can create confusion and even lead to serious errors with most unexpected effects. If we look from another angle, we realize that it is quite difficult, if not impossible, to control or understand all the idioms in a particular language, considering the fact that they may vary from one region to another or, in certain areas, new expressions may appear due to the presence of certain ethnic categories or immigrants that have put their mark on the spoken and written language. Here are some examples that the Polish Community in England has managed to impose on native population: don't call the wolf from the forest! (meaning that there is no reason to complicate things or to look for trouble when there is another easier way to do things), where the devil says good-night (representing a remote, isolated place where not many people go), not my circus, not my monkeys (meaning that is not my problem) or once in a Russian year (meaning very rare, almost never).

As we could see, in these idiomatic expressions there is the wisdom, experience, and very often the humour of the very people that created these set phrases. This means that the idioms are to some extent a mirror of the society and a very inventive way of giving voice to exhortations, solutions or conclusions that can be useful to others.

Although idioms can be considered the best thing since sliced bread, I really hope that I wasn't barking up the wrong tree here and that my examples will do the trick and you will find time to hit the books, at least once in a blue moon.

By Prof. Vlad ISTRATE

Șoapte

Sufletul împietrit de greu,
Un suflu plin de murmur,
Prin viață doar un pasager,
De ce să mă mai bucur?

Șiruri de lacrimi tulburi,
Ușor cristalizate,
În față numai plumburi,
O inimă uitată.

Când frunză toamnei cade,
Iar inima-i posacă,
Emoțiile în cascade,
Furtună o provoacă.

Îngândurat și singur,
Privesc un cer pierdut,
Stingând un ultim murmur,
Un suflet revândut.

Maria-Crina PINTIALĂ, XII B

Recenzie de carte *HEX* de Kiera Aslog

Doi cei mai buni prieteni, doi foști iubiți, trei inimi frânte <Hex> este povestea băiatului care a ucis soarele și luna. După ce se întoarce în orașul natal, Hex Zhelezkin este pus în situația de a-și confrunta, din nou, trecutul care continuă să îi macine gândurile. Moartea iubitei sale, Sunny, trezește în acesta vechi răni ce nu s-au cicatrizat încă, iar băătăia ce ia naștere în sufletul său, între rațiune și noile sentimente față de Luna, îl determină să facă cele mai grele alegeri din viața sa.

În lupta dintre ce e bine și ce e rău, calea de mijloc pare cea mai distrugătoare.”

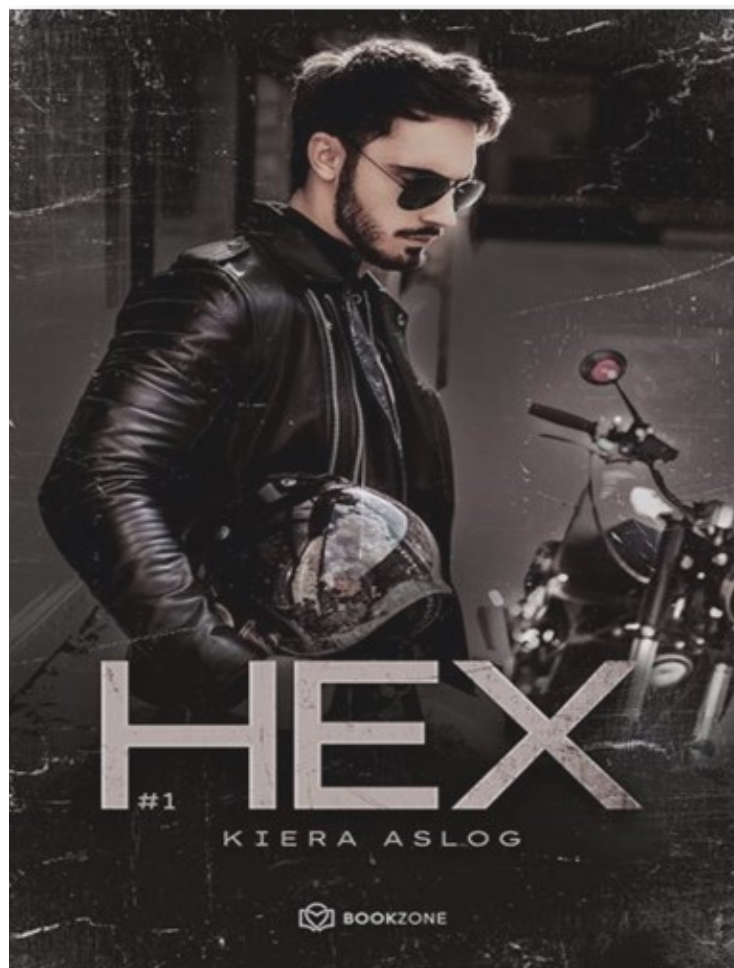
Fragment din carte:

„— Îmi e dor de tine, Hex, șoptește la un moment dat, pe o voce oarecum stinsă. Îmi e dor de cel mai bun prieten. Cel care mă asculta mereu când aveam nevoie de ceva și care mă înțelegea mai bine decât oricine. Ai fost totul pentru mine, iar apoi... n-ai mai fost nimic.

Strâng din buze, simțind cum tensiunea îmi acaparează corpul. Iar Luna nu mă ajută deloc, pentru că imediat ce își ridică privirea spre mine și-i zăresc ochii umezi, pieptul mi se strânge ca într-o menhină.

— De ce nu poți vedea că mă sparg în bucăți la picioarele tale? De ce nu-ți poți da odată vâlul ăla de pe ochi pentru a vedea că sunt aici, acum, și-ți cer să nu mai zaci în umbra morții lui Sunny? S-a dus, Hex! Nimeni și nimic n-o mai poate aduce înapoi. De ce continui să trăiești ca și cum n-ar mai exista viață dincolo de ea? Asta nu e iubire, Hex. Asta e pur și simplu prostie! Fiindcă nu renunți să mai trăiești pentru o persoană pe care pretinzi c-o iubești!”

Hex este un amalgam de sentimente care îți vor crea toate stările posibile. Această carte nu abordează doar o singură temă ci încearcă să surprindă cât mai multe aspecte și ipostaze ale vieții. Un grup de prieteni sunt nevoiți să treacă peste multe probleme care poate nici măcar nu ar trebui să le aibă în această perioadă a vieții lor. Totul este atât de trist mai ales când ești conștient că aceste lucruri ți se pot întâmpla și ție. Chiar și atunci când crezi că totul merge spre bine și că nu se va mai întâmpla nimic rău, seria este întreruptă de un final deschis, care lasă cititorului dreptul de

a-și gândi propriul deznodământ. Este o serie la care îți vor curge lacrimi de fericire, dar mai ales de tristețe. Totul este atât de bine pus cap la cap încât nici măcar nu poți ghici ce se va întâmpla în capitolul următor. Ai să urăști mai multe persoane decât ai să le iubești, iar pentru unele o să-ți dorești chiar și moartea. Nu este o poveste tipică de dragoste în care se vorbește doar despre personajele principale și întâmplările lor, ci mult mai mult de atât. Fiecare personaj are greutățile lui și chiar mi-aș fi dorit ca relația de cuplu care o să apară la un moment dat între personajele principale să fi fost puțin de tot mai în centrul atenției. Să aibă mai multe trăiri împreună nu doar câte ni s-au oferit. Toată acțiunea este una neașteptată pentru că oricât ai încerca să îți imaginezi tu următorul capitol, niciodată nu o să reușești, iar lucrul acesta poate fi frustrant uneori.

A fost și este o carte uimitoare în ochi mei și până nu voi găsi alta mai bună, nu îi voi coborî deloc locul din clasamentul cărților uimitoare.

Spor la lecturat!

Dumitrița POMÂRLEANU, IX B

Recenzie film

Demon Slayer: Kimetsu no Yaiba

„Inima este cea care conduce oamenii, astfel încât să poată crește atât de puternică pe cât ai nevoie”

Ca orice Anime, îți poate face ca inima să se oprească în momentele de suspans. Dar acest Anime te lasă fără respirație prin povestea animația sa. Mesajul acestei povești este „să nu renunți”. Demon Slayer: Kimetsu no yaiba în limba japoneză este un Anime ce are loc în era Taisho. În acele timpuri, marii spadasi și sinobii își unesc forțele pentru a distruge demonii. Tanjiro Kamado un băiat simplu în acele timpuri, își găsește familia fără suflare. Nezuko devine demon după acest incident neplăcut. Din păcate, bietul Tanjiro este nevoit pe parcursul seriei să o care în spate într-o cutie de lemn pentru a nu o expune soarelui. Acesta se mai întâlnește și cu alți demoni prietenoși, Yoshiro și domnița Tamayo. Până și cel mai înalt rang al spadasinilor, Hasira le oferă ajutorul pentru a asigura pacea. Dar acesta pace trebuie atinsă cu săbii, căci Muzan, creatorul demonilor, vrea să scape de omenire.

Ca să vă dau un mic spoiler, vă pot spune că totul se termină cu bine. Nezuko redevine om, omenirea este în siguranță, iar toată lumea este fericită.

Cezara-Petronela VIȚALARIU, IX B

La 2 octombrie 1984 cei trei cosmonauți sovietici Leonid Denisovich Kizim, Vladimir Alekseyevich Solovyov și Oleg Jurjewitsch Atkow au revenit după 237 zile pe Pământ. A fost până atunci, una din misiunile cu cele mai multe zile petrecute de cosmonauți, la bordul stației spațiale Salyut 7.

La 7 octombrie 1883 s-a inaugurat Castelul Peleş.

La 13 octombrie 1860 a fost realizată prima fotografie aeriană din lume, dintr-un balon cu aer cald aflat la înălțimea de 366 de metri deasupra orașului Boston.

La 13 octombrie 1917 a șasea și ultima presupusă apariție a Fecioarei Maria la Fatima.

La 9 noiembrie 1989, cade Zidul Berlinului.

La 10 noiembrie 1951 a fost efectuată prima convorbire telefonică la distanță, fără să fie nevoie de asistența unui operator.

La 12 noiembrie 1884 la Timișoara s-a introdus iluminatul electric al străzilor. De la acea dată, Timișoara a aparținut, pe lângă Paris, Nürnberg, Steyr și Berlin, primelor orașe din Europa cu iluminat electric stradal.

1 decembrie – 1918: La Marea Adunare Națională din Alba-Iulia, cei 1228 de delegați aleși au votat Rezoluția Unirii Transilvaniei cu Regatul României.

Tudor CREȚU, X B

Lucrările de pictură în Paraclisul Seminarului continuă

Cu prilejul vizitei arhieresti din data de 25 ianuarie 2009 și a slujirii primei Sfinte Liturghii în Paraclisul cu hramul „Sfântul Ioan Iacob”, situat în clădirea nouă a Seminarului din Dorohoi, Înaltpreasfințitul Părinte Mitropolit Teofan afirma: *„mă bucur pentru că este prima Sfântă Liturghie săvârșită aici, pentru că dacă s-a slujit pentru prima oară înseamnă că de astăzi înainte orașul acesta are încă un susținător, adică încă un altar, adică încă un turn de apărare, un stâlp care susține localitatea, pentru că orice Sfântă Liturghie săvârșită într-o biserică, înseamnă o mână așezată de Dumnezeu asupra*

acelei localități.”

Proiect inițiat și desfășurat de Părintele Profesor Constantin Muha, Directorul de atunci al Seminarului, Paraclisul a devenit cu timpul un spațiu de necesitate liturgică și culturală, fiind martorul a numeroase evenimente ale școlii, festivități de deschidere a anului școlar și slujbe de Te-Deum, a reunirii absolvenților promoțiilor anterioare, precum și a numeroase evenimente cultural-educative și duhovnicești. Toate acestea au făcut ca în jurul Paraclisului să se nască o frumoasă familie, alcătuită din colaboratori,

binefăcători, absolvenți și prieteni ai școlii, reușiți prin jertfa, atmosfera de prețuire creată și prin cuvântul viu și mângâietor, amprentat de personalitatea Părintelui Constantin.

În memoria lucrării începute de Părintele Constantin, dar și în amintirea cinstirii pe care Părintele i-a arătat-o Sfântului Ioan Iacob Hozevitul, patronul și ocrotitorul școlii și al Paraclisului, dar și cu nădejdea că, prin ajutorul lui Dumnezeu, Paraclisul să fie împodobit în totalitate cu pictură și să primească veșmântul sfințirii, în perspectiva aniversării în anul 2023 a 100 de ani de la înființare și a 30 de ani de la redeschidere, cu mult respect și prețuire, adresăm tuturor prietenilor Seminarului Teologic Liceal

Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” din Dorohoi rugămintea de a sprijini finalizarea picturii interioare a lăcașului de rugăciune. Momentan este finalizată partea superioară a cupolei Sfântului Altar și a Naosului, lucrare câștigată la licitație de pictorii Sabin și Gabriela Drinceanu din Iași și începută în anul 2016. Costul per metru pătrat este de 100 euro, până în acest moment fiind plătită suma de 54.000 lei, obținută prin donații.

Donațiile pot fi făcute pe următoarele căi:

- Transfer bancar în contul Seminarului, cont: RO63TREZ11721E331400XXXX, CUI 12581586.
- Numerar la casieria Seminarului.
- Informații suplimentare la tel. 0740.566.367.

Vă mulțumim și Bunul Dumnezeu să Vă răsplătească jertfa!

SEMINARUL TEOLOGIC LICEAL ORTODOX „SFÂNTUL IOAN IACOB” DOROHOI

Str. Poștei, nr. 14 Dorohoi, 715200/ tel./fax 0231/611961

www.seminaruldorohoi.ro; e-mail: semdorohoi@yahoo.com